

[Knud Lind]

virkelig har plejet skibsfarten i stedet for at tale om alle mulige mærkelige projekter, der skal bygges i stedet for.

Havde der dog bare været nogle flere søfolk. Småskibsfarten er i krise. Det blæser man på. Hvad med de nye områder, som nu kommer til, måske Estland, Letland og Litauen? Der er ting, der skal derover. Man er bedøvende ligeglad med Københavns Havn som skibshavn. Man taler om, hvad man egentlig talt vil bruge denne hendøende havn til i stedet for at genoplive den. Det er det, jeg beklager.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja, jeg synes jo nok, at hr. Duetoft gav mine kulturinteresser lidt mere, end de kan bære med hensyn til Københavns Havn. Jeg sagde, at jeg syntes, Københavns Havn skulle være en blanding af boligliv, erhvervsliv og kulturliv. Det synes jeg stadig væk er en god idé. I de tre ord ligger jo faktisk det hele.

Jeg ser gerne et museum for nutidskunst lagt ved Københavns Havn, hvis det er muligt. Jeg ser også gerne, det er Utzon, der bygger det, hvis det er muligt. Men jeg har aldrig sagt, at Københavns Havn skulle være fuld af store, tunge kulturinstitutioner. Det ville jo også være at ødelægge havnen.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det er nok, fordi jeg normalt er forblændet af fru Ingerlise Koefoeds kulturelle syn, at jeg troede, det var prioriteret så meget højere. Men jeg kan jo så i dag konstatere, at SF og CD kan blive enige om, at det museum skal ligge i havneområdet, og at Utzon skal bygge det. Så kan vi jo i fællesskab arbejde videre på det herinde, og det glæder mig.

Romantikeren hr. Knud Lind vil jeg da gerne spørge – selv om det vel ikke er pænt at spørge i en kort bemærkning – om hr. Knud Lind virkelig tror, når han snakker om Rotterdam og Hamburg, at nogen i København eller Øresundsregionen, eller for så vidt i Danmark, er interesseret i, at de transatlantiske både eller store tankere, der går ind i Rotterdam, skulle komme til Københavns Havn i stedet for. Hvad er det da for en sammenligning? Det er da en havnefunktion, der ligger i de Atlanterhavshav-

ne, der er helt anderledes end den, man kunne drømme om skulle findes i de indre danske farvande.

Det, vi kan glæde os over, er vel at lave Københavns Havn om til en marina, det ville være alle tiders, at turisterne kom sejlene hertil i stedet for at få dem hertil på alle mulige andre måder, men det dér med at sammenligne de store, vestvendte trafikhavne i Europa med Københavns Havn er noget, man kunne gøre, dengang en tremaster var det største skib i verden.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal ikke komme med denne bemærkning til ordførernes eller de tilstedeværende folketingsmedlemmers oplysning, for jeg går ud fra, at de har haft lejlighed til at sætte sig ind i, hvad beslutningsforslaget er. Men af hensyn til den del af offentligheden, der måtte være til stede, skal jeg gøre opmærksom på, at beslutningsforslaget overhovedet ikke handler om de dele af Københavns Havn, der skal bevare deres fortsatte havnefunktioner, overhovedet ikke.

Derfor vil jeg gerne gøre hr. Knud Lind opmærksom på, at det ville være praktisk, hvis hr. Knud Lind ville forholde sig til det, der står i vores beslutningsforslag, eller hvis hr. Knud Lind eventuelt kunne tænke sig at gøre sig den ulejlighed at sætte sig ind i, hvad problematikken bag henholdsvis det radikale og socialdemokratiske beslutningsforslag var, eller eventuelt, hr. Knud Lind, læse Havneudvalgets betænkning og dér hitte ud af, hvorledes man betragter forholdet mellem de egentlige havnefunktioner, der skal fortsætte og givetvis udbygges – det har hr. Knud Lind fuldstændig ret i, men det er en anden diskussion – og så det emne, vi faktisk diskuterer i dag, nemlig spørgsmålet om planlægningen af de arealer, der udgår af egentligt havnerelaterede formål.

Formanden:

Så får hr. Knud Lind den sidste korte bemærkning i denne armada.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Ja, man kunne næsten sige til hr. Duetoft: Ét er at sejle, at andet skib at føre. Hvis det var så-